

Posudek vedoucí bakalářské práce studentky Markéty Polcarové

Mgr.A. Lenka Klodová, Ph.D.

Markéta Polcarová je živelná umělkyně. Můžeme to chápat i ve vztahu k aktuálnímu tématu, kdy platónská tělesa se přece k živilům vážou, ale já mám na mysli spíš ten efekt, že každý její počin a jeho výsledek je zcela nepředvídatelný. Její mysl chodí zvláštními cestami. Nečekanost výsledků její tvorby vzniká většinou ze směsi něčeho známého, domácího, obecného a nějakých postupů, volně inspirovaných vědou. A právě ona volnost inspirace, kdy si nechává velký prostor pro uměleckou licenci, experiment a poezii, je pro nejlepší její díla typická. Zmíním například dílo Dokončování nedokončeného, kdy dokončila křeslo, které začal na konci komunismu vyrábět v rámci tehdejšího DIY systému její otec. Následně po revoluci začal podnikat a objekt nedokončil. Markéta jej dokončila pomocí papírové origami konstrukce vytvořené z otcových faktur z prvních let podnikání.

Pro svou bakalářskou práci si vybrala velmi důstojné téma, které se dotýká universální principu fungování světa. Ve své obhajobě blíže svou volbu nezdůvodňuje, proto ji snad můžeme chápat jako podle ní odpovídající vážnosti bakalářské zkoušky. Vybírá si tedy něco naprosto obecného, univerzálního, pěti objektů, na základě kterých chtěl pozdní Platón v dialogu Timaios vysvětlit fungování vesmíru, a staví se k tomu čelem. V místnosti se tedy samy ocitají Platónská tělesa a Markéta. A Markéta má tavící lepicí pistoli, igelit a spreje /zvláštní cesty inspirace/. Výsledkem tohoto setkání je důvtipná analýza Platónských těles: Co znamená bez své pevné vnitřní podpěry? Co když váš solidní povrch začnu definovat něčím tekutým?

Markétino dílo odkazuje především k tvorbě Evy Hesse, která do sochařství přinesla nové „nešlechtěné“, odpadní materiály /laminát, plasty/ v jejich specifickém ženském zpracování, které využívají fyzikálních vlastností těchto nových materiálů k nesení sociálních a emočních obsahů. Stejně tak můžeme najít parafráze na pollocovskou akční malbu a následně i možné genderové výklady.

Jako se tvrdí o výtvarném umění, že je to samotatný jazyk, nepřeložitelný do jiných systému, tak si myslím, že i Markétin umělecký jazyk je jedinečný a nepřeložitelný, a myslím si, že by měl v českém výtvarném umění ještě výrazně zaznít.

Práci doporučuje k obhajobě a navrhuji hodnocení A.